

modificirati. Naime, s obzirom da je to prvo izdanje ovakve leksikografske forme u Hrvatskoj, za vjerovati je da će imati veliki uspjeh, te da će stoga biti potražnje i za novim izdanjem.

Sabine Florence Fabijanec

Dinko Šokčević, *Hrvatska od stoljeća sedmog do danas*, Durieux i Društvo mađarskih znanstvenika i umjetnika u Hrvatskoj, Zagreb 2016., 686 str.

Autor knjige *Hrvatska od stoljeća sedmog do danas* Dinko Šokčević rođen je u Baji u Mađarskoj 1960. godine. Školovanje je završio u Budimpešti, a studirao je i u Mađarskoj i na sveučilištima u Zagrebu i Novom Sadu (u ondašnjoj Jugoslaviji). Diplomirao je 1987. godine, a od 1990. počinje raditi na Filozofskom fakultetu Sveučilišta Janus Panonius u Pečuhu gdje je i doktorirao 1999. godine na temu *Slika Mađara kod Hrvata u razdoblju od 1861.-1918. godine*. Suradnik je Znanstvenog zavoda Hrvata u Mađarskoj i vanjski suradnik Hrvatskog instituta za povijesti i Instituta za povijest Mađarske akademije znanosti u Budimpešti. Od 2014. do kraja 2017. godine bio je prvi ravnatelj je Mađarskog instituta u Zagrebu. Ujedno je i dugogodišnji vanjski suradnik Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, na kojima je predavao brojne kolegije iz povijesti Mađarske, upravo u razdoblju od najstarijih vremena pa sve do moderne povijesti.

Knjiga je podijeljena je na *Riječ urednika* (XV) i *Uvod* (1-9), te na šesnaest većih poglavlja koja se potom dijele na više manjih potpoglavlja.

U prvom poglavlju *Geografski položaj Hrvatske i njezine regije* (9-13), autor opisuje položaj Hrvatske, dužine granica prema susjednim državama, nabraja planine i rijeke, floru i faunu te broj stanovnika. U drugom poglavlju pod nazivom *Antička baština* (13-18), koja se dijeli na još tri potpoglavlja autor opisuje Ilire, Kelte, Grke i Rimljane na prostoru Hrvatske, pojavu kršćanstva te krah rimskog svijeta.

Sljedeće poglavlje zove se *Podrijetlo Hrvata, hrvatska etnogeneza i dolazak Hrvata u domovinu* (20-33), a dijeli se na osam potpoglavlja u kojima se govori o dolasku Slavena, podrijetlu hrvatskog imena, dolasku Hrvata u domovinu i idejama o podrijetlu Hrvata. Četvrto poglavlje *Ranosrednjovjekovna hrvatska država* (32-57), govori o prapočecima hrvatske države, prihvatanju kršćanstva, osnivanju kneževine te ranosrednjovjekovnom hrvatskom društvu.

Peto poglavlje pod nazivom *Hrvatsko-ugarska državna zajednica u srednjem vijeku (1102.-1526.)* (60-115), u 26 potpoglavlja ukratko opisuje povijest zajedničke države s Mađarima u srednjovjekovnom razdoblju s kritičkim osvrtom na sve najbitnije događaje koji su se događali u tom povijesnom razdoblju.

Šesto poglavlje *Ostatci ostataka, Hrvatska, Slavonija i Dalmacija u 16. i 17. stoljeću* (121-176), dijeli se na 17 potpoglavlja u kojima se opisuje život, gospodarstvo i promjene koje su zadesile Hrvatsku u tom periodu te oslobodilačke ratove s konca 17. stoljeća.

Sedmo poglavlje pod nazivom *Polagano ožvoljavanje i teritorijalna rascjepkanost sudbina područja hrvatskog etnika u 18. stoljeću* (180-200), dijeli se na sedam potpoglavlja u kojima se opisuje ukratko položaj Hrvatske nakon turskih ratova, vraćanje života u Slavoniju, te jozefinske reforme i Hrvati. U oba poglavlja dosljedno se, kao i u prethodnim cjelinama, propituju i svi aspekti hrvatsko-mađarskih odnosa.

U osmom poglavlju *Doba hrvatsko-ugarskih staleških sukoba* (203-219), koje se dijeli na još tri potpoglavlja autor opisuje političke hrvatsko-ugarske odnose te francusku epizodu na istočnoj obali Jadrana.

Sljedeće poglavlje pod nazivom *Doba Ilirizma (1830.-1848.)*, (215-245), a koje se dijeli na šest potpoglavlja, opisuje početke Ilirizma, Hrvatski narodni preporod, Ilirizam kao politički pokret te djelovanje Hrvatsko-ugarske stranke kao opozicije istom tom pokretu.

U desetom poglavlju pod nazivom *Oružani sukob, Hrvati i Mađari 1848.-1849. godine* (253-260), a koje se dijeli na dva potpoglavlja, autor opisuje zaoštavanje političkih odnosa te međusobni ratni sukob koji se dogodio nakon osmostoljetnog suživota.

Jedanaesto poglavlje *Hrvati u Habsburškoj monarhiji (1849.-1918.)* (264-348) dijeli se na dvadeset potpoglavlja u kojima je ukratko opisan politički razvoj od neoapsolutizma, Hrvatsko-ugarske nagodbe, Rakovičke bune, banovanja Khuena Hedervarya, Riječke rezolucije te stanje Hrvatske u prvom svjetskom ratu.

U dvanaestom poglavlju *Hrvatska u prvoj Jugoslaviji* (360-399), koje je podijeljeno na deset potpoglavlja, autor prati razvoj od osnivanja kraljevine SHS-a, borbe Stjepana Radića za ravnopravnost Hrvata, Vidovdanskog ustava te uvođenja diktature do osnivanja Banovine Hrvatske.

U trinaestom poglavlju *Hrvatska u Drugom svjetskom ratu (1941.-1945.)* (404-456), a koje se dijeli na sedamnaest potpoglavlja, autor opisuje stvaranje NDH, njezino gospodarstvo, utjecaj talijanskih fašista i njemačkih nacista na ustaški režim, rasnu politiku NDH, četnički pokret u Hrvatskoj, antifašistički pokret otpora te na kraju žrtve Drugog svjetskog rata u Hrvatskoj.

Četrnaesto poglavlje pod nazivom *Hrvatska u drugoj Jugoslaviji* (462-526), dijeli se na sedamnaest potpoglavlja u kojima je opisano komunističko preuzimanje vlasti, agrarna reforma, suđenje Stepincu, razlaz između Tita i Staljina, Mađarsko-jugoslavenski odnosi do 1956. godine, Hrvatsko proljeće, Ustav iz 1974. godine te Hrvatska od Titove smrti do dolaska Miloševića na vlast u Srbiji.

Petnaesto poglavlje *Samostalna Hrvatska. Trnoviti putevi uspostavljanja neovisnosti* (530-570), dijeli se na deset potpoglavlja u kojima autor opisuje raspad Titove jugoslavenske države, demokratske promjene u Hrvatskoj, početak srpske pobune, rat za neovisnost, završne borbe, oslobodilačke akcije te Hrvatsku od 2000. godine do danas.

Šesnaesto poglavlje je *Kratka povijest Hrvata u Mađarskoj* (579-589), a slijede mu prilozi *Kratak kronološki pregled* (589-603), *Hrvatski vladari, hercezi, banovi, predsjednici i premijeri* (603-617), *Bibliografija* (617-647), *Zahvala* (647-649), *Bilješke o autoru* (649-651) te *Kazalo imena* (651), kao i popis karata u knjizi.

Kroz čitavu knjigu autor ukratko, ali istovremeno vrlo iscrpno i upućeno obrađuje čitavu hrvatsku povijest i sve njezine najznačajnije odrednice i događaje donoseći pritom vrlo zanimljive podatke u svim njezinim aspektima. Budući da je knjiga zapravo originalno zamišljena kao sinteza hrvatske povijesti za mađarsko čitateljstvo (te kao takva i objavljena u Budimpešti 2011.), a ovo je dopunjeno i prerađeno izdanje za hrvatsko čitateljstvo, vrlo su dobro opisani hrvatsko-mađarski odnosi te zajednička borba za uspostavu starih sloboda dvaju naroda. Knjiga je stoga vrlo korisna kako sa stručne strane, tako i onome tko želi dobiti kratak uvid i osnove informacije o kompletnoj hrvatskoj povijesti.

Ivan Bračić